



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

İSTİKAMETTE OLUN

Esselamu Aleykum ve Rahmetullah

Eûzübillâhimine'ş-şeytâni'r-racim, Bismillâbirrahmânirrahim.

Vesselatu Vesselamu ala Resulina Muhammedin Seyyidul evvelin vel ahirin.

Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,

Şeyh Abdullah Dağstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

Tarikatuna's sobbe vel hayru fi'l cemiyya.

Peygamber Efendimiz Hazretleri'ne bir sure indi. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki: “Şeyyebetnî Hûd” “Hûd Suresi saçımı ağarttı.” diyor. Onda çünkü bir âyet var: Bismillahirrahmanirrahim;

فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ

“Festekim kemâ umirte” (Hud Suresi-112) “Emrolduğun gibi istikamette ol” diyor. Bu iki kelime anlayana çok büyük mana taşır. Peygamber Efendimiz Hazretleri o kadar yük taşıdığı halde bunun kadar ağır bir şey duymamış ki saçım ağardı diyor. Yahut sakalında biraz beyaz teller oldu. Bazı insanlar ağır bir şey geçirirse bütün saçları ağarır gider. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in dünya için bir hiçbir kaygısı yoktu. Allah'ın emrini yerine getiremem, emre uyamam diye, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in tevazuundan bu mesele oldu.

“İstikamette olun” diyor. İstikamette olun, kimseden utanmayın, kimseden çekinmeyin, doğru neyse onu takip edin, onu yapın. Dediğimiz gibi, yapamazsanız onu takip edin yahut ona itiraz etmeyin, başka şeyler söylemeyin. Allah'ın emirleri belli. Bizim Kıbrıslıların bir lafı var, turfanda çıktı derler. Turfanda çıktı demek, daha mevsimin başında hiçbir meyve yokken bir şey çıkınca turfanda çıktı derler. Şimdiki insanlar, ahir zaman âlimleri de böyle, turfanda çıkmış herifler. Namaz yok derler, bilmem abdest yok derler, bilmem oruç yok, şuydu buydu filan, her gün yeni yeni şeyler çıkarırlar. Bunlar, istikamette olmayan insanlardır. Onların lafına uymak insanı helak eder, imandan çıkarır.

Tabi her tarafta çoğaldı, hepsi birbirini görüp de istikameti unutuyorlar. İstikametın tersi nedir? Avam-ı nas lisanıyla yamukluk. Eğrilik de denir ama yamukluk bu insanlara daha fazla münasip oluyor. Eğri büğrü, nereye canları çekerse bir oraya, bir buraya ama bir türlü doğru yolu tutturamıyorlar, doğruyu tutturamıyorlar. Bir de iki kelime, iki satır okumayı öğrenen bazı akli evveller de ecdadımızın o kadar ulema, evliya, meşayih ve



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

mürşitlerin bu zamana kadar getirdiği doğru yolu bırakıyorlar. Üç tane soytarı, tam soytarılar, onların peşine gidiyorlar.

Allah bize akıl vermiş, fikir vermiş, bu soytarı dediğimiz insanlar, kendilerini biraz okumuş zanneden insanların karşısında çıkıp, konuşurlar. Bir âlimin karşısına çıkıp bire bir konuşmazlar. Ahkâm keserler, ondan sonra yanlarına da adam isterler. Onlara giden dalaletle gitmiş oluyor. Allah'ın yolu hak yoldur, doğru yoldur, istikamet yoldur, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in yoludur.

Bazı insanlar tenkit eder, isim olarak söylemeye gerek yok ama şimdi bakıyorum da bir tane, iki tane değil, yüzlerce insan var böyle. Bu mevzu üzerine yollarını şaşırmışlar, milleti de şaşırtmaya uğraşıyorlar. Bir de bakar; “Daha ne kadar insan topladım? Ne kadar cemaatim oldu? Kaç kişi oldu? Çoğaldı mı?” diye sorup soruştururlar. Çoğalır çünkü sersem çok. Gene de Allah'ın hikmeti, çoğu insan bunların foyalarını fark eder, oradan ayrılır ama epeyce bir zamanını da harcamış olur. Bir de başka insanlara da suizan yapmış olur, kendi kurtulsa bile başkasını oraya getirmiş olabilir. Orada da adam yoldan çıkar.

Bizim yolumuz budur, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in gösterdiği yol. Tabi günahımız, kusurumuz çoktur. Günahsız, kusursuz kul yoktur. Ancak peygamberler hatadan, günahattan masumdur. Biz de elimizden geldiği kadar Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in yolundan ve O'nun zamanından şimdiye kadar gelen yoldan gitmeye uğraşıyoruz. Onun için bu yeni çıkan kitaplara, müelliflere fazla itibar etmeyin diyoruz. Ne varsa eskide var.

1400 sene, daha doğrusu Osmanlı'nın son zamanına kadar öyleydi, ondan sonra epeyce bozuldu. Bozmak istediler. En iyi bozulan şey de millet, ne der diye hocaya, âlime bakar, onlardan başladılar. Şimdiki yazarların çoğu, bakıyorsun hak gibi yazıyor, sonra bakıyorsun esas sonunda bir mesele koyuyor, bütün insanın inandığını, itikadını yıkmaya uğraşiyor.

Allah'ın yolu bellidir. Onun için kimseden kimseye seninle beraberiz yahut millet bazen tenkit eder, tenkit edecekse etsin, bizim yolumuz belli. Şeyh Efendi Hazretleri, ondan önceki meşayihler, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e kadar nasıl gidiyorsa aynı usul üzerine inşallah gidiyoruz. Bunu beğenmeyen kendisi bilir. Hak yol budur, şeriat üzerine tarikat. Şeriat ve tarikat ayrılmaz, ikisi birdir. Yani iç içedir. Şeriat tarikatın özüdür.

Onun için, “Ben tarikattayım, bunu yapabilirim.” diye bir kaide yok. Yapan varsa, onlar kendilerine uyuyorlar, o kadar yapıyorlar, kendileri bilir. Bizim yaptığımız hatalar çok, Allah affetsin diyelim. Onun için tövbe istiğfar ederiz. Kimseden çekincemiz yok,



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

kimseden utanmayız Allah'ın izniyle. Allah utandırmaz. Utanılacak şey, Allah'ın yolundan ayrılmaktır. En büyük utanç odur. Allah'ın yolu temiz yoldur, iyi yoldur. Onda gidin diyor, onda giderseniz başınız dik olur, şerefiniz yüksek olur. Size kimse bir şey diyemez, derse kendi bilir.

Evliyadan, mübareklerden birine onu çekemeyenlerden birisi kötü söz söylemiş, hatta mektup bile yazmış kendisine. Mektupta şöylesin, böylesin diye epeyce bir şeyler söylemiş. Şeyh de müridine demiş ki: "Al bu bir kese parayı götür, bu adama teşekkür et." Oraya gidince vermiş; adam da "Allah Allah. Ben bu mübareğe kötü söz söyledim, ne için bana böyle şey yaptı?" diye şaşırmış. O da "Sen bizim günahımızı aldın, onun için sana teşekkür ediyoruz, ücretini veriyoruz." demiş. O da tövbe etmiş ve ona tabi olmuş. Meşayihler böyledir, hakikati görür, hiçbir şeyden çekinmez, hakla beraber olurlar.

Ahir zamandır, dediğimiz gibi ne paranın faydası var ne mevkiinin, hiçbir şeyin faydası yok. Hakkın faydası var, doğruluğun faydası var, doğru olmakta fayda var. Allah doğrularla beraber eylesin inşallah. Doğru olmayanlara da Allah hidayet versin. Hidayette olmayanlar kendi hallerinde olsun, kendi yollarına gitsinler. Allah'a şükür Şeyh Efendi himmet ediyor, yardım ediyor, doğrular toplanıyor Allah'ın izniyle. Doğru olmayanlar ya doğru oluyor yahut dökülüp gidiyor.

Dediğimiz gibi, kimseye muhtaç değiliz. En çok Allah'a muhtacız, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e, evliyalara muhtacız. Bunlar da doğru yoldadırlar. Allah doğru yolda olmayanlara inşallah muhtaç etmesin. Allah'la beraber bir kişi bile olursa yeter. İsterse bütün dünya karşında olsun, doğru olmadıktan sonra onların bir faydası yok, bir zerre faydası yok. Bunu insanların bilmesi lazım çünkü her şey bir menfaat için oluyor. Allah bize kendi zatının keremiyle muamele etsin, başka kimseye muhtaç etmesin inşallah.

Ve Min Allahu Tefik

El Fatıha

*Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin
23 Şubat 2018/07 Cemaziyelahir 1439 Tarihli Sobbeti
Akbaba Dergâhı*